Dosarul nr. 3-4207/2024
2-24108749-12-3-27092024

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 octombrie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Cristina Panfil
Grefier Eugenia Dîrțu

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de Cazacu Igor către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție.

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La data de 27 septembrie 2024, Cazacu Igor s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin Ordinul Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 176 ef. din 23.09.2024 a fost dispusă sancționarea disciplinară - concedierea din funcția publică cu statut special a angajatului Cazacu Igor din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, în temeiul incidentului de integritate înregistrat cu nr. 1864 potrivit căruia la 31.07.2024 orele 19:55 de către angajații SPIA sub conducerea PCCOCS au fost reținuți conform art. 166 Cod de Procedură penală, angajații de investigații a IP Ialoveni Cazacu Igor și *****, fiind bănuiți de trafic de influență.

Consideră că actul indicat este ilegal și abuziv, și indică faptul că, acuzațiile aduse sunt bazate pe presupuneri, nu sunt adevărate și au drept scop ponegrirea imaginii și adoptarea actelor ilegale în privința reclamantului, inclusiv și a hotărârilor neîntemeiate și contrare legii fapt ce contravine prevederilor legale.

Actul administrativ contestat este bazat doar pe ordonanțele procurorului, întru-cât cazul se află la faza urmăririi penale, fapt ce este bazată doar pe presupuneri și nu există o sentință definitivă și irevocabilă în acest sens (pe cazul dat) despre constatarea vinovăției sau nevinovăției reclamantului, în procesul penal.

În motivarea acțiunii menționează de asemenea că, fără a necesita o oarecare gratificație, necesit a menționa laconic faptul că 15 de ani activează laborios în cadrul Organelor Afacerilor Interne, ocupând diferite funcții și de diferit nivel : de la funcții de execuție, fiind mereu promovat pe criterii de profesionalism, corectitudine și tenacitate. Sub incidența contractului individual de muncă, cât și în general sub guvernarea Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în cadrul activității și-a exercitat atribuțiile de serviciu și obligațiunile funcționale ardent, fără calomnie, conștiincios, bazându-se pe principiul profesionalismului, respectând întocmai normele de muncă prestabilite inclusiv prin Regulamentul intern al entității, având mereu succese remarcabile în activitatea de serviciu.

Ca dovadă sunt rezultatele obținute pe parcursul activității, axându-se doar pe perioada primelor 6 luni 2024, după cum urmează următoarele rezultate: 12 cauze penale descoperite, 2 persoane din căutare reținute, 7 percheziții, 8 procese-verbale contravenționale întocmite, 8 măsuri speciale de investigații autorizate și efectuate, 16 rapoarte informative, 40 materiale executare prin intermediul cancelariei și 38 materiale pe R-2 a IP Ialoveni. Axându-se pe anii precedenți de activitate, pentru anul 2023 au fost descoperite 22 cauze penale, 54 procese verbale contravenționale întocmite și 8 persoane din căutare reținute. Astfel, a dat dovadă de devotament față de serviciu ce îl îndeplinește. Mai adaugă și referința eliberată de către Inspectoratul de poliție Ialoveni, unde este menționat că pe parcursul activității a dat dovadă de profesionalism și nu a avut careva abateri, bucurându-se de stimă.

De asemenea, anexează și caracteristica eliberată de la locul de trai conform vizei de reședință, unde este stipulat că nu a avut vreodată careva abateri disciplinare.

De jure, Potrivit art. 5 al Convenției Europene Pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, la care Republica Moldova este parte, Dreptul la libertate și siguranță este garantat.

Articolul 6 paragraful 1 Convenției Europene Pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale, dreptul la acces liber la justiție și la un proces echitabil, este garantat.

Face referire la prevederile art. art. 21, 22, 53 din Constituția Republicii Moldova, art. art. 1, 2, 7, 8 Cod procedură penală.

Menționează că, pornind de la aceste prevederi legale, inclusiv de la prezumția nevinovăției stipulate în art.5,6 CEDO (la care Republica Moldova este parte și sunt obligatorii spre respectare), art.21,22, al Constituției Republicii Moldova și art.8 alin.(2) Cod procedură penală prin ancheta de serviciu efectuată de autoritatea publică Ministerul Afacerilor Interne al Republici Moldova, este umilit și impus necondiționat și ilegal să recunoască vinovăția pentru o faptă ce nu a săvârșit-o. Or, lipsește în acest sens o sentință irevocabilă privind vinovăția sau nevinovăția persoanei reclamantului. A indicat faptul că, scenariul de transmitere a mijloacelor bănești a fost organizat de activitățile operative și în esență constituie o instigare la comiterea unei abateri, ilegale, fapt care este inadmisibilă în activitatea organelor de drept. La caz mai comunică că până la moment vina nu o recunoaște, iar careva depoziții nu a depus.

Indică că, este privat ilegal de dreptul de a munci, de a-și întreține familia și aceste acțiuni aduc atingere drepturilor sale de a nu fi urmărit și pedepsit de mai multe ori, or, aceste acțiuni

neîntemeiate sub procedura Codului Administrativ, în opinia sa, au menirea de îl lipsi de dreptul de a presta funcția deținută. Aceste acțiuni aduc atingere prevederilor art.7 protocolul 4 al Convenției Europene Pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale „al dreptului de a nu fi urmărit și pedepsit de mai multe ori, pentru una și aceiași faptă".

Indică că, ordinul de sancționare disciplinară are o procedură de contestare și ordinul de eliberare din funcție este reglementată de Codul muncii al Republicii Moldova. În opinie, în cazul din speță a avut loc o imixtiune în atribuțiile cei revin angajatorului și Colegiului disciplinar. Fapt ce de asemenea are drept consecință ilegalitatea actului administrativ contestat.

Face referire la prevederile art. art. 17,10, 31, 32, 79 Cod administrativ.

În opinia reclamantului, contrar acestor prevederi legale nu a fost derulată procedura soluționării integrității individuale a reclamantului însă tangențial pe presupuneri nejustificate a fost adoptată concluzia din Ordin.

Notează faptul că, contrar prevederilor art. 218 Cod administrativ, ordinul contestat nu este motivat. Or, aceasta nu conține exigențele obligatorii. Or, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual.

A indicat faptul că, nu este de acord cu acțiunile și inacțiunile autorității publice în cauza respectivă, privind neexaminarea argumentelor și poziției reclamantului sub aspectul prezumției nevinovăției, or, prevederile Codului administrativ nu sunt aplicabile în cauza de aplicare a prevederilor Codului de procedură penală și a Codului penal și prin aceste omisiuni, derogări, neglijențe admise de autoritatea publică, reclamantul nu poate fi limitat în dreptul la muncă potrivit funcției deținute în mod legal. Or, în opinia mea ca reclamant, din materialele cauzei în speță, rezultă o concluzie greșită, arbitrară bazată pe presupuneri, și persistă o însușire arbitrară a funcției instanței judecătorești privind examinarea vinovăției sau nevinovăției persoanei cu o decizie definitivă și irevocabilă.

Face referire la prevederile art.209 Cod administrativ.

Susține că, practica CEDO constată drept violare a Convenției suportarea unei poveri excesive și disproporționate de către reclamant din cauza acțiunilor sau inacțiunilor autorităților, neimputabile reclamantului fiind încălcată prezumția nevinovăției persoanei, facînd referire la cauza Dacia SRL vs Moldova, Hotărârea din 18.03.2008, unde Curtea a constatat violarea Convenției Europene atunci când iregularitățile nu sunt imputabile reclamantului, constatând că a fost încălcat echilibrul just și că reclamantul a purtat și continue să poarte o povară individuală și excesivă. Or, fapta imputabilă constituie o instigare la săvârșirea infracțiunii și mijloacele bănești au fost transmise și primite de alte persoane decât cete implicate.

Face referire la prevederile art. art. 206 alin. (1) lit. a), b), 224 alin. (1) lit. a), b) Cod administrativ.

La caz, menționează că, prin ordonanța din 26.08.2024 ***** a fost scos de sub urmărire penală, în cadrul cauzei penate pe fapta ce i se impută.

Prin urmare, reclamantul Cazacu Igor solicită anularea operațiunilor administrative - a rezultatelor Anchetei de serviciu efectuate contrar prevederilor legale și prezumției nevinovăției

persoanei și a actului administrativ cu caracter individual a Ordinului nr.176 ef. din 23.09.2024 al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la sancționarea disciplinară - concedierea din funcția publică a angajatului Cazacu Igor din cadrul IP Ialoveni a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și obligarea pârâtului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova de a restabili în funcția publică a angajatului Cazacu Igor în cadrul IP Ialoveni a Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La data de 13 noiembrie 2024, din partea autorității publice pârâte Ministerul Afacerilor Interne al RM a parvenit referința pe marginea acțiunii prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 36-47)

În motivarea poziției a indicat că, la 1 august 2024 în Serviciul management documente al Serviciului protecție internă și anticorupție, a fost înregistrat incidentul de integritate cu nr. 1864, potrivit căruia la 31 iulie 2024, în jurul orei 19:55, de către angajații Serviciului protecție internă și anticorupție (în continuare - SPIA) împreună cu angajații Batalionului de poliție cu destinație specială „Fulger" al Inspectoratului General al Poliției (în continuare - BPDS „Fulger") sub conducerea Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale (în continuare - PCCOCS) au fost reținuți conform art. 166 Cod de procedură penală, angajații Inspectoratului de poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției (în continuare - IP Ialoveni), ofițer superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni), comisar Cazacu Igor și subofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Costești), agent *****, ultimii fiind bănuiți de trafic de influență.

Astfel, în scopul cercetării faptelor invocate sub toate aspectele, complet și obiectiv la 1 august 2024, a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu în cadrul căruia s-a stabilit că la 18 iulie 2024, cet. ***** a depus la Inspectoratul de poliție Ialoveni petiția nr. 3484 cu privire la acțiunile pretins ilegale ale fostului concubin ***** care prin înșelăciune a obținut suma de 8500 euro.

Petiția menționată a fost înregistrată în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al IP Ialoveni, la 18.07.2024 cu nr. 3484 și transmisă spre examinare ofițerului de investigații al Secției investigații infracțiuni al Sectorului de poliție nr. 1 al IP Ialoveni, inspector *****.

La 24 iulie 2024, cet. ***** s-a prezentat la Inspectoratului de poliție Ialoveni pentru a fi audiat pe marginea petiției sus-menționate. Aflându-se în incinta inspectoratului acesta s-a întâlnit cu Cazacu Igor, care i-a propus să-l ajute să obțină o decizie favorabilă pe cazul dat, declarând că poate influența angajații Poliției în acest scop.

Ulterior, în cadrul unor discuții telefonice Cazacu Igor a solicitat de la ***** suma de 2 000 euro, care urma să fie transmisă persoanelor cu funcție decisivă din cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni.

La 31 iulie 2024, în jurul orei 19:33, comisarul Igor Cazacu, aflându-se în apropierea sediului Inspectoratului de poliție Ialoveni, pe teritoriul spălătoriei auto a acceptat și a primit

personal de la *****, bani ce nu i se cuvin în sumă de 2 000 euro, transmiși sub controlul angajaților organelor de drept. Ca urmare, comisarul Igor Cazacu a fost reținut în flagrant delict de către angajații SPIA și BPDS „Fulger”.

Fiind audiat în cadrul anchetei de serviciu, cet. ***** a declarat că la 24 iulie 2024, s-a prezentat la Inspectoratul de poliție Ialoveni pentru a fi audiat pe marginea petiției depuse de către fosta concubină *****, precum că a împrumutat suma de 43 000 lei, de la fiul acesteia și nu a restituit-o. La intrare în sediul inspectoratului s-a întâlnit cu cunoscutul său comisar Cazacu Igor pe care la întrebat despre motivul invitației sale la inspectoratul de poliție.

Ultimul i-a răspuns să urce sus și să vadă. După audiere ***** a plecat spre domiciliu, între timp a fost telefonat de către Cazacu Igor, care i-a comunicat că este necesar să se întâlnească pentru a discuta. Revenind la inspectorat, Cazacu Igor i-a comunicat că în baza faptelor relatate în petiția cet. *****, riscă pedeapsa cu închisoare de la 5 până la 9 ani. Totodată, i-a propus ajutor pentru rezolvarea problemei. La întrebarea câți bani vor fi necesari, comisarul Cazacu Igor a răspuns că nu pretinde la nimic, dar urmează să discute cu un coleg și șeful mai mare și îi va comunica suplimentar. A doua zi, la propunerea lui Cazacu Igor s-au întâlnit și ultimul i-a comunicat că s-a cerut 5 000 euro, dar a negociat suma s-a micșorat până la 2 000 euro. Din motiv că ***** nu dispunea de suma solicitată s-au înțeles să se întâlnească peste câteva zile. Între timp ***** a denunțat acțiunile pretins ilegale ale comisarului Cazacu Igor la Serviciul protecție internă și anticorupție. La 31 iulie 2024, fiind la spălătoria auto din apropierea inspectoratului, i-a transmis lui Igor Cazacu 2 000 euro, iar acesta i-a pus în buzunarul din spate. Banii au fost transmiși sub controlul organului de urmărire penală.

Fiind audiată cet. ***** a comunicat că cu ***** s-a aflat în relație de concubinaj, dar s-au despărțit deoarece a fost înșelată și furată de către ultimul. În urma consultației oferite de către avocat s-a decis să se adreseze la poliție, în acest scop a telefonat-o pe Cazacu Diana, soțul căreia Cazacu Igor activa la poliție, și i-a solicitat numărul de contact. Ulterior, l-a contactat pe Cazacu Igor care a sfătuit-o să se adreseze la poliție. La 18 iulie 2024, s-a prezentat la inspectorat și depus o plângere privind acțiunile ilegale a lui *****. A menționat că Cazacu Igor nu a pretins de a fi remunerat financiar.

Fiind audiat în cadrul anchetei de serviciu, subofițerul de superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Costești), agent *****, a declarat că la 31 iulie 2024, a activat împreună cu comisarul Cazacu Igor. În jurul orei 19:33, la inițiativa comisarului Cazacu Igor, s-au deplasat cu automobilul din dotare la spălătoria auto „Ghervas” din or. Ialoveni, str. Grigore Vieru 28/1. Comisarul Cazacu Igor a coborât din mașina de serviciu ca să-și ia careva lucruri din mașina personală. După revenirea lui s-au deplasat în afara orașului Ialoveni, iar pe traseul Bardar-Chișinău au fost opriți și reținuți de către angajații Poliției și PCCOCS. Subsidiar, agentul ***** a declarat că nu a cunoscut că comisarul Cazacu Igor a pretins și a primit bani ce nu i se cuvin.

Fiind audiat ofițerul de investigații al Secției investigații infracțiuni a Sectorului de poliție nr. 1 al Inspectoratului de poliție Ialoveni, inspector ***** a declarat că a primit spre examinare petiția depusă de către *****, în cadrul căreia a apărut necesitatea de a-l audia pe *****. Astfel,

la 24 iulie 2024 l-a audiat pe ***** în sediul inspectoratului. Suplimentar acesta urma să prezinte unele extrase bancare care au fost prezentate ulterior prin intermediul lui Cazacu Igor. Peste câteva zile ***** s-a întâlnit cu Cazacu Igor, interesându-se despre rezultatele examinării petiției.

Fiind audiat șeful Secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de poliție Ialoveni, comisar principal ***** a declarat că la 19 iulie 2024, a recepționat de la Unitatea de gardă a Inspectoratului de Poliție Ialoveni, materialul nr. 3484, care l-a repartizat spre examinare subalternului *****. Personal nu s-a implicat în procesul de examinare deoarece cazul nu era deosebit.

În cadrul anchetei de serviciu ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni), comisar Cazacu Igor, a refuzat de a fi audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante cazului.

La fel, în cadrul anchetei de serviciu a fost examinat fișierul video cu capacitatea de 8 587 KB, cu denumirea „videoplayback” care demonstrează momentul transmiterii banilor comisarului Cazacu Igor, reținerii acestuia și ridicării mijloacelor bănești.

Potrivit procesului-verbal de percheziție corporală din 31 iulie 2024, întocmit de către ofițerul principal de urmărire penală al Secției urmărire penală a SPIA, în rezultatul efectuării percheziției corporale, în buzunarul drept din spate a blugilor în care era îmbrăcat comisarul Cazacu Igor, au fost depistate și ridicate mijloace bănești în sumă de 2 000 euro.

În acest context, se impune a reține prevederile art. 18 alin. (1) din Legea integrității nr. 82/2017 potrivit căreia, pentru buna funcționare a entității publice în conformitate cu mandatul său legal de servire a interesului public și pentru asigurarea neafectării drepturilor omului, a imaginii și reputației entității publice, agenții publici trebuie să nu admită și să denunțe neîntîrziat încercările de implicare a lor în manifestări de corupție.

Respectiv, reclamantul a încălcat prevederile art. 18 alin. (4) lit. a) din Legea integrității nr. 82/2017, agentul public are obligația să refuze expres încercarea de implicare a sa în manifestări de corupție și să atenționeze, după posibilitate, persoana asupra caracterului ilegal al acestei încercări.

La fel, Cazacu Igor a încălcat și prevederile art. 19 alin. (3) lit. a) din Legea prenotată, agentul public are următoarele obligația să refuze implicarea sa în incidente de integritate și să denunțe asemenea încercări, inclusiv cele referitoare la oferirea cadourilor inadmisibile, exercitarea influențelor necorespunzătoare și implicarea în manifestări de corupție, conform prevederilor art. 16-18.

Susține că, reclamantul a încălcat și prevederile art. 50 lit. c), e), h^1) și i) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special are următoarele obligații: - să respecte jurămîntul depus și normele deontologice; - să respecte principiile, normele și regulile activității profesionale; - să respecte prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale; - să aibă un comportament integru în activitatea publică și în viața personală.

Reclamantul la fel nu a respectat nici prevederile art. 52 alin. (1) lit. b) și g) din Legea menționată supra, funcționarului public cu statut special îi este interzis: -să abuzeze de calitatea sa oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al instituției din care face parte; - să întreprindă alte acțiuni interzise prin lege.

La fel, prin acțiunile sale reclamantul Cazacu Igor a încălcat prevederile art. 26 alin. (1) lit. k[1]) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Reclamantul a încălcat și prevederile art. 7 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, agenții publici au obligația: - să nu admită manifestări de corupție; - să respecte cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, care i-au fost aduse la cunoștință.

La fel, reclamantul Cazacu Igor nu a respectat pct. 7 subpct. 1) și 9) din Codul de etică și deontologie a funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului 629/2017, funcționarul public cu statut special este obligat: 1) să execute strict și corect prevederile actelor normative; 2) să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

Totodată reclamantul a încălcat și pct. 29 din același Cod, funcționarul public cu statut special nu tolerează actele de corupție și nu face uz de autoritatea conferită de statutul său pentru rezolvarea unor interese personale sau ale altor persoane.

La fel reclamantul a încălcat și pct. 30 subpct. 1), 6) și 7) din Codul vizat supra, în scopul asigurării integrității, funcționarul public cu statut special are obligația: - să nu admită în activitatea sa acte de corupție, acte conexe corupției și fapte de comportament corupțional; - să cunoască și să respecte obligațiile ce îi revin conform politicilor anticorupție prevăzute de cadrul normativ; - să respecte regimul de restricții, interdicții și incompatibilități în activitatea de serviciu.

De către reclamantul Cazacu Igor nu au fost respectate nici prevederile pct. 7 subpct. 3) și 14) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, funcționarul este obligat: să respecte jurămîntul depus și normele deontologice; să manifeste un comportament integru în activitatea publică și în viața personală.

Astfel, ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminal al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de poliție Ialoveni, comisar Cazacu Igor a promis lui ***** că va influența persoanele publice cu statut special din cadrul IP Ialoveni, în vederea emiterii unei decizii favorabile în privința lui *****, în acest scop a acceptat și a primit bani ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro.

Abaterile disciplinare și probele prin care se confirmă vina reclamantului a fost detaliat descrisă în încheierea pe marginea anchetei de serviciu inițiată pe faptul acțiunilor pretins ilegale

admise de către ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor

Conform pct. 39 al Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul MAI aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, se consideră abatere disciplinară fapta (acțiune sau inacțiune) a funcționarului săvârșită cu vinovăție prin care au fost încălcate prevederile prezentului Statut disciplinar, ale actelor normative în vigoare, restrângerile, interdicțiile și incompatibilitățile statuate de legislația în vigoare, ordinele și dispozițiile superiorilor, regulamentului intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului deținut.

Astfel, reieșind din circumstanțele de fapt și de drept, având la bază încheierea anchetei de serviciu la data de 23 septembrie 2024 prin Ordinul nr. 176ef. „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului Generala al Poliției comisarul Cazacu Igor *****” a fost sancționat disciplinar „concedierea din funcția publică cu statut special”.

Ordinul a fost adus spre cunoștință domnului Cazacu Igor contra semnătură la data de 23 septembrie 2024.

Reieșind din cele menționate, este cert că actul administrativ contestat este legal, fiind emis în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Abaterile disciplinare și probele prin care se confirmă vina reclamantului a fost detaliat descrise în încheierea anchetei de serviciu și confirmate prin probele anexe.

Cu referire la netemeinicia acțiunii, autoritatea publică pârâtă a indicat că, nu sunt justificate argumentele reclamantului precum că actul administrativ contestat este bazat doar pe ordonanțele procurorului, întrucât cazul se află la faza urmăririi penale, fapt ce este bazată doar pe presupuneri și nu există o sentință definitivă irevocabilă în acest sens (pe cazul dat) despre constatarea vinovăției sau nevinovăției reclamantului, în procesul penal, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 56 alin. (1) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special care încalcă cu vinovăție competențele legale și atribuțiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în funcție de gravitatea situației.

Oportunitatea și incontestabilitatea normei potrivit căreia aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală contravențională sau civilă, este evidentă în special în baza raționamentului că, datorită scopului lor diferit, angajarea unei forme de răspundere nu exclude și angajarea celeilalte.

Una din formele răspunderii juridice, personale și directe a polițistului este răspunderea disciplinară, care derivă din obligația de fidelitate a acestuia față de rolul și funcția sa, precum și din exigența pe care trebuie să o dovedească în îndeplinirea obligațiilor față de cetățeni și față de stat.

Menționează că, legiuitorul a stabilit diferite tipuri de răspundere în funcție de natura încălcărilor comise, astfel, răspunderea disciplinară survine pentru încălcarea disciplinei muncii or, potrivit art. 10 lit. d) din Codul muncii, angajatorul are dreptul să tragă salariații la răspundere disciplinară și materială în modul stabilit de prezentul cod și de alte acte normative.

Articolul 202 din Codul muncii statuează că, disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condițiilor economice, sociale, juridice și organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate, prin formarea unei atitudini conștiente față de muncă, prin aplicarea de stimulări și recompense pentru munca conștiincioasă, precum și de sancțiuni în caz de comitere a unor abateri disciplinare.

Consecvent, art. 86 alin. (1) lit. k1) și din Codul muncii menționează că, concedierea - desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată - se admite inclusiv pentru motivul încălcării obligației prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale, care prevede că: „ a) Agenții publici au obligația să nu admită manifestări de corupție.” La acest capitol este de menționat că potrivit art.3 din Legea integrității nr. 82/2017, manifestări de corupție - sunt actele de corupție și cele conexe lor, precum și faptele coruptibile, specificate la cap. VI. Respectiv, manifestările de corupție au un sens mult mai amplu decât cel la care s-a limitat instanța de fond și pot fi apreciate atât în cadrul anchetelor de serviciu cât și în cadrul proceselor penale. Deci, potrivit art. 206 alin. (1) lit. d), pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat inclusiv sancțiunea disciplinară privind concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g) - r).

Tot sub acest aspect, trebuie diferențiată răspunderea penală de cea disciplinară. Or, răspunderea disciplinară intervine în cazul săvârșirii unei abateri disciplinare, definită ca reprezentând încălcarea cu vinovăție de către persoană a îndatoririlor corespunzătoare funcției pe care o deține și a normelor de conduită profesională prevăzute de lege. În același timp, răspunderea penală intervine în cazul săvârșirii unei fapte (acțiune sau inacțiune) prejudiciabile, prevăzute de legea penală ca infracțiune, săvârșite cu vinovăție și pasibile de pedeapsă penală.

În contextul celor menționate se constată că sancțiunea disciplinară nu are tangență cu dosarul penal pornit de organul de urmărire penală, reclamantul Cazacu Igor fiind sancționat disciplinar de către angajator.

Mai mult ca atât, dosarul administrativ a fost constituit din acele probe care demonstrează abaterile disciplinare săvârșite de către reclamant sus descrise.

În jurisprudența sa, Curtea de la Strasbourg a decis că Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu exclude că o faptă poate conduce la inițierea atât a unor proceduri penale, cât și la inițierea altor proceduri sau că se pot desfășura două proceduri în paralel. Chiar și exonerarea de răspundere penală nu exclude, ca atare, stabilirea răspunderii civile sau a altor forme de răspundere care rezultă din aceeași faptă pe baza unei sarcini mai puțin stricte a probei (a se vedea cazul Giip v. Turcia, hotărârea din 23 ianuarie 2018, § 39).

Pe aceeași axă conceptională, Comisia de la Veneția a subliniat că „răspunderea disciplinară (...) are elemente constitutive diferite față de răspunderea penală și implică un

standard diferit al probei. (...) Răspunderea penală și cea disciplinara nu se exclud reciproc. Sancțiunile disciplinare pot fi în continuare potrivite în cazul unei achitări în materie penală. De asemenea, faptul că procedurile penale nu au fost inițiate din cauza eșecului stabilirii vinovăției penale sau a faptelor într-un caz penal, nu înseamnă că nu a fost comisă nici o încălcare disciplinară de către (...) persoana în discuție, aceasta mai ales din cauza caracterului diferit al celor două tipuri de răspundere. (...) în procesul penal nu se analizează aspectul disciplinar particular al abaterii, ci vinovăția penală. în orice caz, este important ca ambele tipuri de răspundere să fie utilizate cu măsură, pentru a nu provoca un efect stigmatizant" (CDL-AD(2017)002).

Totodată menționează, că reclamantul Cazacu Igor nu a fost sancționat disciplinar în legătură cu eventuala comitere a unei infracțiuni. Potrivit actului contestat, acesta a fost sancționat disciplinar pentru adoptarea unui comportament impropriu funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, încălcând prevederile legislației în vigoare, nerespectând interdicțiile, manifestate prin abuzul de calitatea sa oficială și compromiterea, prin activitatea sa publică a prestigiului funcției precum și a instituției din care face parte, neexecutarea strictă și corectă a prevederilor actelor normative.

Însăși răspunderea disciplinară intervine în cazul săvârșirii unei abateri disciplinare, definită ca reprezentând încălcarea cu vinovăție de către persoană a îndatoririlor corespunzătoare funcție pe care o deține și a normelor de conduită profesională prevăzute de lege.

Prin urmare, în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că Cazacu Igor a comis abaterea disciplinară ce a prejudiciat grav imaginea Poliției și nu există nici un temei de a anula Ordinul MAI nr. 176ef. din 23 septembrie 2024 „Cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor".

Suplimentar menționează că conform art. 56 alin. (1) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcționarul public cu statut special care încalcă cu vinovăție competențele legale și atribuțiile de serviciu ce îi revin este tras la răspundere disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în funcție de gravitatea situației.

În conformitate cu art. 57 al Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile funcționarului public cu statut special, săvîrșite cu vinovăție, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicții și incompatibilități din prezenta lege, cerințele din fișa postului.

Iar, conform art. 59 alin. (8) din aceiași Lege, aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravențională sau civilă, după caz.

În speță, Cazacu Igor a fost sancționat disciplinar în legătură cu comiterea acțiunilor/inacțiunilor, manifestate prin oferirea promisiunilor cet. ***** de a influența persoanele publice cu statut special din cadrul Inspectoratului de poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, în vederea adoptării unei decizii favorabile ultimului în cadrul

examinării petiției depuse de către *****, pretinderea și primirea la 31 iulie 2024, de la ***** a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro, fapte ce au prejudiciat grav imaginea Poliției.

Suplimentar, a menționat că potrivit art.57 lit. g), h), j) și n) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, încălcarea prevederilor referitoare la obligații și restricții stabilite prin lege reprezintă abateri disciplinare pentru care survine răspunderea disciplinară.

Cu referire la concluzia că: „nu a respectat limitele dreptului discreționar ”, s-a constatat cu certitudine că, acțiunile lui Cazacu Igor fac parte din categoria celor vulnerabile, care denigrează imaginea și reputația entității publice în general și a întregului sistem al afacerilor interne în special. Iar, legea nu limitează în acest sens care sancțiune urmează a fi aplicată.

Reiterează faptul că, la individualizarea sancțiunii disciplinare aplicate în privința reclamantului s-a ținut cont de împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea și consecințele acesteia, inclusiv de gradul de vinovăție a acestuia, ceea ce atestă că sancțiunea disciplinară este proporțională abaterilor săvârșite. Or, normele legale expres obligă funcționarul public cu statut special la respectarea obligațiilor și restricțiilor.

În contextul celor expuse, există mai multe argumente pentru care instanța de judecată este limitată în a se implica în dreptul discreționar al angajatorului la aplicarea sancțiunii disciplinare:

Principiul autonomiei private: Angajatorii au dreptul de a stabili regulile și procedurile interne, inclusiv cele legate de disciplină. Iar instanțele trebuie să respecte autonomia organizațional, care permite angajatorilor să își gestioneze resursele umane conform nevoilor și politicilor interne.

Existența unei proceduri interne: în toate cazurilor, există o procedură disciplinară stabilită de angajator, care prevede modalitatea de investigare a abaterilor și aplicarea sancțiunilor. Instanțele nu pot să nu intervină în evaluarea acestor proceduri, atâta timp cât acestea respectă legea și drepturile angajatului.

Discreționarea angajatorului: Angajatorul are o anumită marjă de apreciere în a evalua gravitatea abaterii și a decide sancțiunea adecvată.

Proporționalitatea sancțiunii: Deși instanțele pot verifica dacă sancțiunea este disproporționată în raport cu abaterea, ele nu pot impune o sancțiune alternativa, ceea ce este inadmisibil. Or, acest lucru ține de examinarea internă a angajatorului.

În final menționează că, acțiunile reclamantului subminează credibilitatea și integritatea instituției, afectând percepția publicului. Atunci când un angajat comite o abatere disciplinară inclusiv cu aspect de integritate, aceasta duce la o percepție negativă din partea comunității și a beneficiarilor serviciilor instituției. Respectiv, încrederea publicului este esențială pentru funcționarea eficientă a instituțiilor, iar o pierdere a acesteia poate afecta relațiile cu cetățenii.

Totodată, atunci când un agent public este vizat într-un dosar penal, exista mai multe motive pentru care este considerat adecvat ca acesta să nu își continue activitatea în cadrul autorității, în primul rând acesta poate fi considerat incapabil să își îndeplinească sarcinile în

mod eficient, având în vedere posibilele distrageri sau presiuni legale. Iar, excluderea agentului vizat din activitate ajută la protejarea reputației instituției.

La fel, notează că, urmează a fi apreciate critic alegațiile reclamantului invocate în cererea de chemare în judecată precum că contrar prevederilor art. 218 Cod administrativ, ordinul contestat nu este motivat, din următoarele considerente.

Consideră că la emiterea Ordinul din 23 septembrie 2024 cu nr. 176ef. emis de către Ministerul Afacerilor Interne a fost respectat termenul, conține toate elementele obligatorii impuse de legiuitor inclusiv motivarea în fapt și în drept.

Autoritatea publică pârâtă face referire la prevederile art. art. 29 alin. (1)-(2), 92 alin. (1), 118 din Codul administrativ.

În acest context, menționează că actul administrativ contestat expune o motivare amplă, certă și comprehensibilă, în ce mod fapta descrisă reprezintă încălcarea disciplinei, compromite și denigrează imaginea și prestigiul instituției.

Subsecvent menționează, că potrivit răspunsului Direcției managementul resurselor umane a Inspectoratului General al Poliției din 28 octombrie 2024, s-a comunicat că funcția de ofițer superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de poliție Ialoveni al IGP al MAI, la moment este vacantă.

Prin urmare, Ministerul Afacerilor Interne solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată:

Reprezentantul autorității publice pârâte Ministerul Afacerilor Interne al RM, Modîrca Lilia, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Reclamantul Cazacu Igor și avocatul său Lupea Georgeta, în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind citați legal despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată.

Aprecierea instanței de judecată:

Examinând acțiunea reclamantului Cazacu Igor, audiind explicațiile participanților la proces, studiind argumentele pârâtului, probele administrate în ansamblul şi interconexiunea lor, normele legii aplicabile, instanța de judecată constată că acțiunea este admisibilă şi pasibilă de a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 189 alin. (1) şi (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Conform art. 2 alin. (1) Cod administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanţilor la raporturile administrative, atribuţiile autorităţilor publice administrative şi ale instanţelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile şi obligaţiile participanţilor în procedura administrativă şi cea de contencios administrativ.

Conform art. 3 Cod administrativ, Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia,

în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Conform art. 18 Cod administrativ, interesul public vizează ordinea de drept, democraţia, garantarea drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, precum şi obligaţiile acestora, satisfacerea necesităţilor sociale, realizarea competenţelor autorităţilor publice, funcţionarea lor legală şi în bune condiţii.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenţia.

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art.20 și art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin urmare, ordinul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 176 ef din 23.09.2024 – este act administrativ individual defavorabil.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art.17 Cod administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea ”revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art.189 și art.207 alin.(1) lit.e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau este terț.

Reclamantul este destinatarul actului administrativ contestat.

Noțiunea „revendică încălcarea” nu echivalează cu noțiunea „vătămarea dreptului”.

”Revendicarea încălcării” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „vătămarea dreptului” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, constatarea vătămării dreptului de fiecare dată trebuie să fie un element de fond, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art.191 alin.(1) Cod administrativ, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluţionează în fond toate acţiunile în contencios administrativ.

În temeiul art.191 alin.(1) Cod administrativ, controlul de legalitate a actelor Ministerului Afacerilor Interne este de competența Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, actul administrativ individual de sancționare disciplinară se contestă de către funcționarul public cu statut special direct în instanța de judecată.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în obligare constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare se înaintează în decurs de 30 de zile, de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Acțiunea în contencios administrativ privind anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 176 ef din 23.09.2024 a fost înaintată la data 27.09.2024, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul Cazacu Igor.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Cazacu Igor nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

În speţă, din materialele dosarului instanţa de judecată reţine că, la 01.08.2024 cu nr. 1864, în Serviciul management documente al SPIA al MAI, a fost înregistrat incidentul de integritate, potrivit căruia la 31.07.2024, în jurul orei 19:55, de către angajații SPIA al MAI de comun cu angajații BPDS „Fulger" al 1GP al MAI, sub conducerea Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale au fost reținuți conform art. 166 Cod de procedură penală, angajații IP Ialoveni al IGP, ofițer superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni), comisar Cazacu Igor și subofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Costești), agent *****, ultimii fiind bănuiți de trafic de influență. (f.d. administrativ 17)

Astfel în scopul cercetării faptelor invocate, sub toate aspectele, complet și obiectiv la 01.08.2024, a fost dispusă inițierea anchetei de serviciu. (f.d. administrativ 14-16)

Urmare, acțiunilor întreprinse în cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că, la 18.07.2024, cet. *****, prin înțelegere prealabilă cu ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni), comisar Cazacu Igor, a înaintat în cadrul IP Ialoveni al IGP o petiție cu privire la acțiunile pretins ilegale ale fostului concubin *****, care prin înșelăciune a obținut de la petentă suma de 8500 euro.

În continuare s-a stabilit că petiția sub nr. 3484 din 18.07.2024 a fost înregistrată în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente al IP Ialoveni, de către subofițerul superior al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 4 al IP Ialoveni, ulterior a fost transmisă spre examinare conform competenței teritoriale, ofițerului de investigații al Secției investigații infracțiuni al Sectorului de poliție nr. 1 al 1P Ialoveni, inspector *****.

Fiind audiat în calitate de martor în cadrul anchetei de serviciu, cet. ***** a declarat că la 24.07.2024, a fost invitat la Inspectoratul de poliție Ialoveni pentru a fi audiat pe marginea petiției înaintate de către concubina sa *****. La intrare în sediu s-a întâlnit cu comisarul Igor Cazacu pe care îl cunoaște, și la întrebat despre motivul aflării sale în incinta inspectoratului. În replică, ultimul i-a comunicat „urcă sus și ai să vezi". Totodată, a comunicat că după ce a fost audiat în cadrul Inspectoratului, a plecat spre domiciliu, pe drum a fost telefonat de către Cazacu Igor, ultimul i-a comunicat că este necesar să se întâlnească pentru a discuta. Revenind la Inspectoratul de poliție Ialoveni Igor Cazacu, i-a comunicat că în baza faptelor relatate în petiția doamnei *****, riscă de a fi atras la răspundere penală, iar contra sumei de 5 000 euro, ar putea influența unele persoane cu funcție decisivă din cadrul IP Ialoveni, în vederea adoptării unei decizii ce l-ar scuti de răspundere. Ulterior, la 25.07.2024 a fost telefonat de către Igor Cazacu, la înștiințat să se prezinte la Inspectorat totodată, i-a comunicat că a discutat cu careva persoane care pot influența factorii de decizie, dar este necesară suma de 2000 euro, i-a comunicat că nu deține așa sumă de bani, la care Igor Cazacu i-a sugerat ca până marți, miercuri să găsesc suma

respectivă. Iar, la data de 25.07.2024 s-a adresat către Serviciul protecție internă și anticorupție al MAI, unde a denunțat acțiunile pretins ilegale ale comisarului Igor Cazacu. (f.d. administrativ 46-47)

Prin urmare, la 31.07.2024, în jurul orei 19:33, comisarul Igor Cazacu, aflându-se în imediata apropiere de sediul 1P Ialoveni al 1CP, pe teritoriul spălătoriei-auto din or. Ialoveni, str. Grigorie Vierii, 28/1, urmărind scopul realizării intenției sale criminale, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și consecințele ce pot surveni, acționând cu intenție directă, a acceptat și primit pentru sine și pentru alte persoane de la cet. *****, bani ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro, echivalentul a 38 413,20 lei moldovenești conform cursului oficial al BNM, care au fost transmiși sub control, astfel ultimul fiind reținut în flagrant de către angajații SPIA al MAI de comun cu angajații BPDS „fulger" al IGP al MAI.

În cadrul anchetei de serviciu, a fost întocmit proces-verbal de cercetare la fața locului, în cadrul căruia a fost examinat fișierul video cu capacitatea de 8 587 KB, cu denumirea: „videoplayback” durata de timp 1 minut și 54 secunde. (f.d. administrativ 38-41)

Totodată, în cadrul anchetei de serviciu a fost examinat procesul-verbal de percheziție corporală din 31.07.2024, întocmit de către ofițerul principal de urmărire penală al Secției urmărire penală a Serviciului Protecție Internă și Anticorupție al MAI, comisar principal *****, din conținutul căruia s-a stabilit că în rezultatul efectuării percheziției corporale, din buzunarul drept din spate a blugilor în care este îmbrăcat comisarul Igor Cazacu au fost depistați și ridicați bani în sumă 2000 euro constituită din 40 bancnote cu nominalul de 50 euro. (f.d. administrativ 31-33)

Fiind audiat, la 14.08.2024, ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni), comisar Igor Cazacu, a refuzat să dea explicații. (f.d. administrativ 18-19)

Fiind audiat în cadrul anchetei de serviciu, subofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 3 (Costești), agent *****, a explicat că la 31.07.2024, la indicația conducerii Secției investigații infracțiuni a IP Ialoveni, a activat în teritoriul deservit cât și în afara acestuia de comun cu comisarul Igor Cazacu, având la dispoziție automobilul din dotare de model Dacia Duster n/î *****. La 31.07.2024, la inițiativa comisarului Igor Cazac, ultimul mot*****d că are de luat ceva din automobilul său personal, în jurul orei 19:33, s-au deplasat cu automobilul din dotare de model Dacia Duster, n/î *****, la spălătoria auto „Ghervas” din or. Ialoveni, str. Grigorie Vieru, 28/1, unde era parcat mijlocul dc transport cei aparține cu titlu de proprietate. Peste o perioadă, comisarul Igor Cazacu a revenit și ambii sau deplasat cu automobilul din dotare de model Dacia Duster, n/î *****, în afara orașului Ialoveni, iar pe traseul Bardar-Chișinău au fost opriți și reținuți de către angajații Poliției și Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale. În continuare agentul *****, a explicat că nu a cunoscut că comisarul Igor Cazacu a pretins și a fost remunerat de către careva persoane cu bani nu i se cuvin contrar legislației în vigoare. (f.d. administrativ 58-59)

Prin urmare, la 30 august 2024 a fost emisă încheierea privind rezultatul anchetei de serviciu pe faptul acțiunilor pretins ilegale ale ofițerului superior de investigații al Biroului zonal

poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 al IP Ialoveni al IGP al MAI, comisar Cazacu Igor prin care s-a propus: *”Pentru încălcarea prevederilor, art. 26 alin. (1) lit. a), b), d) și k[1]) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 18 alin. (4), art. 19 alin. (3) lit. a) din Legea integrității nr. 82/2017, art.7 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, art. 50 lit. a), b), d), e), h[1]), i) și o), art. 52 alin. (1) lit. b) și g) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1), 9), pct. 29, 30 subpct. 1), 2), 6) și 7), pct. 32 din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 7 subpct. 1), 5), 8), 9), 14) și 21) din Statului disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017. acțiuni/inacțiuni manifestate la 31.07.2024, ora 19:33, prin promisiunea cet. Andrei Cojocar, contra remunerării financiare ce nu i se cuvine, că are influență asupra unor persoane cu funcție decisivă din cadrul IP Ialoveni, în vederea adoptării unei decizii ce l-ar scuti de a fi atras la răspundere penală, pe teritoriul spălătoriei-auto din or. Ialoveni, str. Grigorie Vieru, 28/1, urmărind scopul realizării intenției sale criminale, conștientizând caracterul prejudiciatul ale acțiunilor sale și consecințele ce pot surveni, acționând cu intenție directă, nedenunțând acțiunile acestuia corespunzător, acceptarea și primit pentru sine și pentru alte persoane, bani ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro, echivalentul a 38 413,20 lei moldovenești conform cursului oficial al BNM, fapt pentru care ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni), comisar Cazacu Igor, de sancționat disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special.”* (f.d. administrativ 7-13)

Ulterior, la 23 septembrie 2024, Ministerul Afacerilor Interne a emis ordinul 176 ef cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor prin care s-a ordonat: *”1. Pentru încălcarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. k1) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 18 alin. (4) lit. a), art. 19 alin. (.3) lit. a) din; Legea integrității nr. 82/2017, art. 7 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, art. 50 lit. c), e), h1) și i), art. 52 alin. (1) lit. b) și g) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, pct. 7 subpct. 1) și 9), pct. 29, pct. 30 subpct. 1), 6) și 7) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, pct. 7 subpct. 3) și 14) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, acțiuni manifestate prin oferirea promisiunilor cet. ***** de a influența persoanele publice cu statut special din cadrul Inspectoratul de poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliție, în vederea adoptării unei decizii favorabile ultimului în cadrul examinării petiției depuse de către *****, pretinderea și primirea la 31.07.2024, de la ***** a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro, fapte ce au prejudiciat grav*

*imaginea Poliției, ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor *****, se sancționează disciplinar cu concediere din funcția publică cu statut special."* (f.d. administrativ 1-6)

Prin urmare, la data de 27 septembrie 2024, Cazacu Igor s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție. (f.d.4-10)

Articolul 57 al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prevede că, se consideră abateri disciplinare acţiunile sau inacţiunile funcţionarului public cu statut special, săvîrşite cu vinovăţie, care încalcă prevederile legilor, ale altor acte normative, restrîngerile, regimul de interdicţii şi incompatibilităţi din prezenta lege, cerinţele din fişa postului.

Conform art. 58 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în funcție de gravitatea faptelor comise şi gradul de vinovăţie, funcţionarului public cu statut special i se pot aplica următoarele sancţiuni disciplinare: f) concediere din funcţia publică cu statut special.

Potrivit art. 59 al Legii nr. 288 din 16.12.2016, (1) Sancţiunile disciplinare se aplică prin ordinul angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta.

(2) Înainte de aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta este obligată să-i ceară funcţionarului public cu statut special o explicaţie scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicaţia se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului sau al persoanei împuternicite de către acesta şi, după caz, de un reprezentant al salariaţilor.

(3) Concluziile anchetei de serviciu referitoare la fapta comisă din care rezultă date şi indicii că a fost săvîrşită o infracţiune se remit spre examinare organelor procuraturii.

(4) Funcţionarul public cu statut special vizat de ancheta de serviciu are dreptul să cunoască integral materialele anchetei, cu respectarea regimului juridic al datelor cu caracter personal şi al informaţiilor atribuite la secretul de stat, de asemenea să solicite şi/sau să prezinte probe în apărarea sa.

(5) La individualizarea sancţiunii disciplinare se ţine seama de activitatea anterioară a funcţionarului public cu statut special, de împrejurările în care a fost săvîrşită abaterea disciplinară, de cauzele, gravitatea şi consecinţele acesteia, de gradul de vinovăţie, precum şi de preocuparea pentru înlăturarea consecinţelor faptei comise.

(6) Pentru aceeaşi abatere disciplinară nu se poate aplica mai mult de o sancţiune disciplinară.

(7) Cadrul general de desfăşurare a anchetei de serviciu, de aplicare, atenuare, agravare şi ridicare a sancţiunilor disciplinare se stabileşte de către Guvern.

(8) Aplicarea sancţiunii disciplinare nu exclude răspunderea penală, contravenţională sau civilă, după caz.

(9) Sancţiunea disciplinară se aplică în maximum 30 de zile din momentul constatării abaterii disciplinare.

(10) Abaterea disciplinară se consideră constatată în momentul aprobării concluziei privind abaterea comisă.

(11) Ancheta de serviciu se desfăşoară o perioadă de 30 de zile din momentul iniţierii acesteia de către persoana abilitată, cu posibilitatea de a fi suspendată în cazul în care vinovăţia urmează a fi constatată de către alte organe de ocrotire a normelor de drept sau în cazul în care angajatul se află în concediu anual de odihnă, în concediu de studii ori în concediu medical, precum şi în alte împrejurări ce denotă imposibilitatea adoptării unei concluzii definitive în cadrul anchetei de serviciu.

(12) Pe perioada anchetei de serviciu se interzice promovarea angajatului în funcţie, acordarea acestuia de grade speciale, categorii de calificare şi concedii de odihnă.

(13) În calitate de conducător al organului ierarhic superior, ministrul afacerilor interne acordă măsuri de stimulare şi aplică sancţiuni disciplinare funcţionarilor publici cu statut special.

Potrivit art. 57 lit. g), h), j) și n) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, acțiunile care aduc atingere prestigiului autorității publice în care activează funcționarul public, încălcarea normelor de conduită, încălcarea prevederilor referitoare la obligații și restricții stabilite prin lege, nerespectarea prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, reprezintă abateri disciplinare pentru care survine răspunderea disciplinară.

Conform art. 7 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, agenții publici au obligația să nu admită manifestări de corupție, să respecte cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, care i-au fost aduse la cunoștința.

Potrivit art. 26 alin. (1) lit. k1) din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, poliţistul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, comunităţii şi al instituţiilor statului, exclusiv pe baza şi în executarea legii, fiind obligat: k1) să respecte prevederile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Conform art. 18 alin. (4) lit. a), din Legea integrității nr. 82/2017, (4) Agentul public are următoarele obligaţii: a) să refuze expres încercarea de implicare a sa în manifestări de corupţie şi să atenţioneze, după posibilitate, persoana asupra caracterului ilegal al acestei încercări.

Potrivit art. 19 alin. (3) lit. a) din Legea integrității nr. 82/2017, (3) Agentul public are următoarele obligaţii: a) să refuze implicarea sa în incidente de integritate şi să denunţe asemenea încercări, inclusiv cele referitoare la oferirea cadourilor inadmisibile, exercitarea influenţelor necorespunzătoare şi implicarea în manifestări de corupţie, conform prevederilor art. 16–18.

Conform art. 7 alin. (2) lit. a) și e) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, (2) Agenţii publici au obligaţia: a) să nu admită manifestări de corupţie; e) să

respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă.

Potrivit art. 50 lit. c), e), h1) și i) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, funcţionarul public cu statut special are următoarele obligaţii: c) să respecte jurămîntul depus şi normele deontologice; e) să respecte principiile, normele şi regulile activităţii profesionale; h1) să respecte prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale; i) să aibă un comportament integru în activitatea publică şi în viața personală.

Conform art. 52 alin. (1) lit. b) și g) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) Funcţionarului public cu statut special îi este interzis: b) să abuzeze de calitatea sa oficială şi să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcţiei sau al instituţiei din care face parte; g) să întreprindă alte acţiuni interzise prin lege.

Potrivit pct. 4 subpct. 1), 10) și 12) din Codul de etică și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629/2017, conduita profesională a funcționarului public cu statut special se bazează pe principiul legalității, integrității profesionale și intoleranței față de corupție.

Conform pct. 7 subpct. 1) și 9) din prezentul Cod, funcționarul public cu statut special este obligat să execute strict și corect prevederile actelor normative, să promoveze și să consolideze prin propria prestație imaginea publică a instituției pe care o reprezintă.

Potrivit pct. 29 din același Cod, funcționarul public cu statut special nu tolerează actele de corupție și nu face uz de autoritatea conferită de statutul sau pentru rezolvarea unor interese personale sau ale altor persoane.

Conform pct. 30 subpct. 1), 6) și 7) din Codul vizat supra, în scopul asigurării integrității, funcționarul public cu statut special are obligația să nu admită în activitatea sa acte de corupție, acte conexe corupției și fapte de comportament corupțional, să cunoască și să respecte obligațiile ce îi revin conform politicilor anticorupție prevăzute de cadrul normative, să respecte regimul de restricții, interdicții și incompatibilități în activitatea de serviciu.

Totodată, potrivit pct. 7 subpct. 3) și 14) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017, funcționarul este obligat sa respecte jurămîntul depus și normele deontologice, să manifeste un comportament integru în activitatea publicași în viața personal.

Astfel, coroborând normele de drept menționate la circumstanțele de fapt elucidate în cadrul anchetei de serviciu, s-a constatat ca ofițerul superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al IP Ialoveni, comisar Cazacu Igor a promis lui ***** că va influența persoanele publice cu statut special din cadrul IP Ialoveni, în vederea emiterii unei decizii favorabile în privința lui *****, în acest scop a acceptat și a primit bani ce nu i se cuvin în sumă de 2000 euro.

Instanța nu poate reține argumentele reclamantului precum că actul administrativ contestat este bazat doar pe ordonanțele procurorului, întrucât cazul se află la faza urmăririi penale, fapt ce

este bazată doar pe presupuneri și nu există o sentință definitivă irevocabilă în acest sens despre constatarea vinovăției sau nevinovăției reclamantului, în procesul penal, or, sancțiunea disciplinară aplicată reclamantului nu este condiționată de existența unei hotărâri penale definitive privind faptele cercetate.

Potrivit art. 56, 57 și 59 din Legea nr. 288/2016, răspunderea disciplinară a funcționarului public cu statut special intervine pentru abateri săvârșite cu vinovăție, iar aplicarea sancțiunii disciplinare nu exclude alte forme de răspundere juridică.

Răspunderea disciplinară este distinctă de răspunderea penală, având natură, scop și standard de probă diferite. În consecință, lipsa unei sentințe penale definitive nu împiedică autoritatea angajatoare să constate și să sancționeze abateri disciplinare, dacă acestea sunt dovedite în cadrul anchetei de serviciu.

Din materialele dosarului rezultă că, în urma cercetării disciplinare, s-a constatat săvârșirea de către reclamant a unor abateri disciplinare grave, constând în comportament incompatibil cu statutul de funcționar public și fapte care au prejudiciat imaginea instituției. Sancțiunea a fost aplicată în temeiul normelor legale incidente și pe baza probelor administrate.

Potrivit art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În temeiul probelor administrate și al normelor legale incidente, instanța de judecată reține că emiterea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 176 ef din 23.09.2024 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor, s-a efectuat cu respectarea prevederilor legale și procedurale.

Instanța de judecată reține că, ordinul contestat cuprinde o motivare completă, în fapt și în drept, în conformitate cu cerințele art. 118 Cod administrativ, fiind indicată abaterea disciplinară concretă, circumstanțele cauzei, temeiurile juridice aplicabile, precum și raționamentul autorității emitente privind sancțiunea stabilită, aceasta fiind proporțională și justificată în raport cu gravitatea faptei și cu antecedentele disciplinare ale reclamantului.

De asemenea urmează a fi reținut faptul că Ministerul Afacerilor Interne al RM prin ordinul nr. 176 ef din 23.09.2024 a aplicat sancțiunea disciplinară sub formă de concediere, care s-a considerat a fi rezonabilă și echitabilă pentru abaterea disciplinară comisă.

Instanța de judecată reiterează prevederile art. 137 din Codului administrativ, potrivit cărui în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar şi doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite autorităţii să răspundă flexibil la diferite probleme. În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract şi circumstanțele reale a unei situații concrete. În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate şi echitate. La discreția autorităţii, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz.

Potrivit art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Prin prisma prevederilor Codului administrativ, instanțele de judecată nu doar verifică legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități, a dreptului discreționar. Prin dreptul discreționar al autorității publice se subînțelege puterea de care dispune autoritatea publică, în baza legii, să hotărască fie necesitatea actului însuși, fie cuprinsul lui, fie momentul adoptării lui, în funcție de interesul general pe care trebuie sa-l satisfacă continuu și permanent serviciul public.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele faptice stabilite, instanța judecătorească a ajuns la concluzia că, la emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat de reclamant, autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreționar, luând în considerare

toate faptele relevante, respectând limitele legale ale dreptului discreționar, conform scopului acordat prin lege.

Temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea deciziei contestate. Or, simplul dezacord al reclamantului cu ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 176 ef din 23.09.2024 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor nu constituie un motiv suficient pentru anularea actului administrativ.

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului privind anularea ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 176 ef din 23.09.2024 cu privire la sancționarea disciplinară a ofițerului superior de investigații al Biroului zonal poliție criminală al Sectorului de poliție nr. 2 (Văsieni) al Inspectoratului de Poliție Ialoveni al Inspectoratului General al Poliției, comisar Cazacu Igor, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii poartă caracter formal, nefiind confirmate prin probe pertinente și concludente, au fost combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate

Suplimentar, instanţa de judecată remarcă prevederile art. 6 § 1 din CEDO, care oglindeşte că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat. Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un

răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de Cazacu Igor către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul nr. 176 ef din 23.09.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224-229 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge acțiunea în contencios administrativ depusă de Cazacu Igor către Ministerul Afacerilor Interne al RM privind anularea actului administrativ individual defavorabil – ordinul nr. 176 ef din 23.09.2024 și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcție, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Râșcani.

Președintele ședinței, Cristina Panfil
Judecător